

Afghanistan Analysts Network

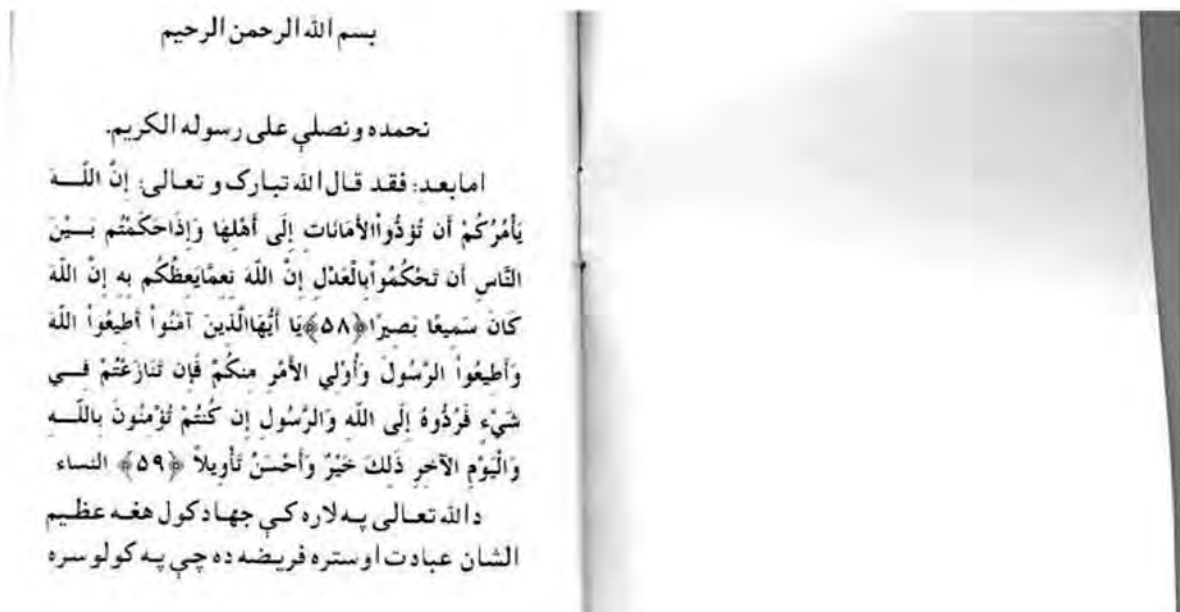
Kate Clark

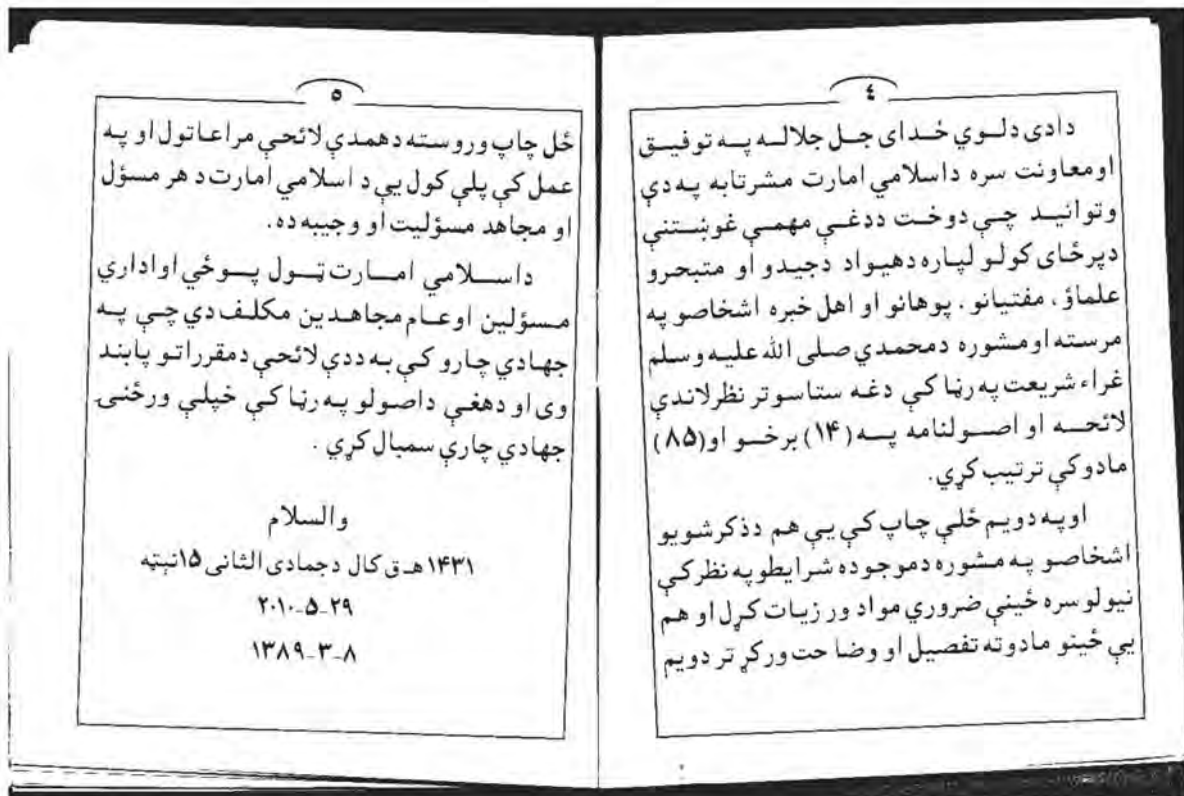
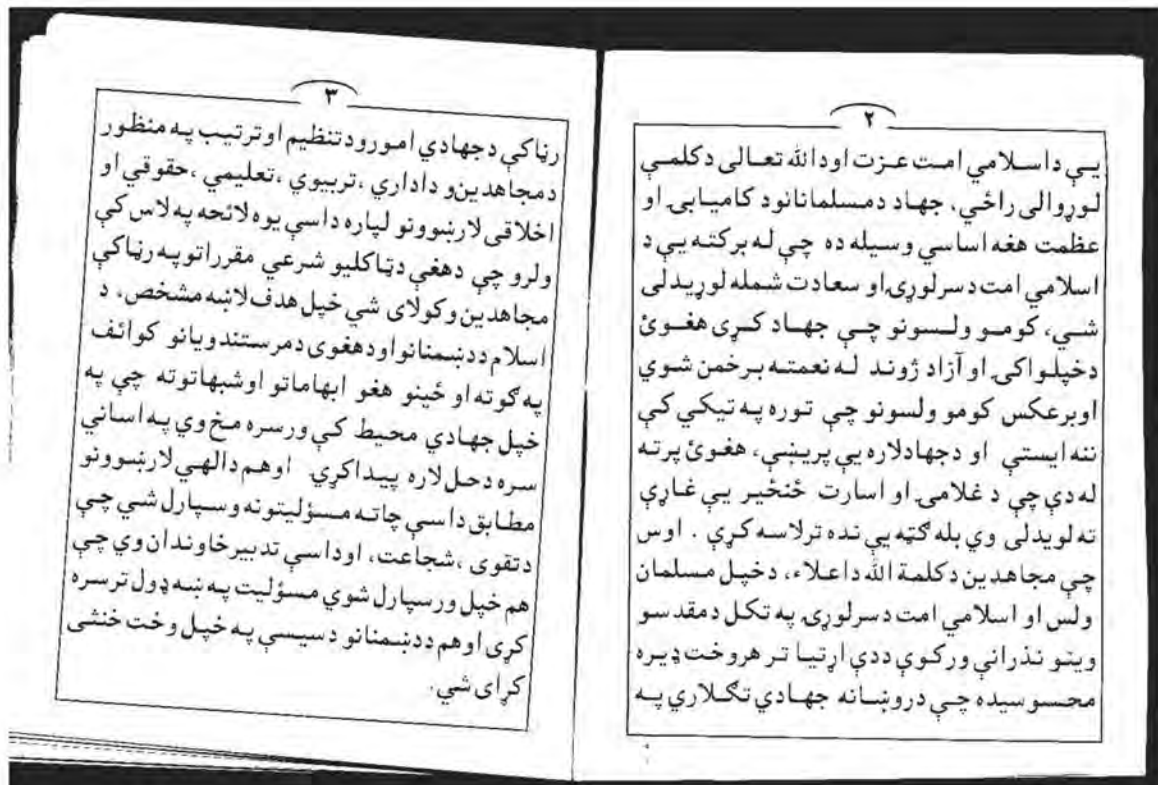
The Layeha

Calling the Taleban to Account

**Appendix 2.A The 2010 Version of the Taleban
Code of Conduct in Pashto**

2010

تمهیدي یادوني

۱- په لاندې کې چې دامام یا نائب امام یادونه کېږي مقصد ورځني محترم امیر المؤمنین ملا محمد عمر (مجاهد) حفظه الله اودهغه نائب دی

۲- دلاندې په متن کې چې کله چاته د تعزیر ورکولو ذکر شوی وي په هغه کې د پیسو اخستل نه راځي.

۳- دلاندې په موادو کې چې کله له کوم چا څخه د تضمین اخستلو یادونه شوې وي نو د یاد

شوي تضمین موخه یا مفهوم یواځې د غیر منقولو ملکیتونو او اشخاصو تر ضمانت پورې منحصر او محدود دی د نقدي پیسو او منقولو مالونو تضمین نشي ځيني مراد کیدای.

۴- دغه لاندې په دویم ځل د ۱۴۳۱ هـ ق کال د جمادې الثانی په ۱۵ نیټه چې د ۱۳۸۹ هـ ش کال د جوزا د میاشتې له ۸ او د ۲۰۱۰ زېږدیز کال د می د میاشتې له ۲۹ نیټې سره سمون خوري چاپ او نافذ العمل شوه، د اسلامي امارت ټول مسئولین او مجاهدین د همدې لاندې په عملي کولو مکلف دي.

لومړۍ برخه

دمخالفینو د تسلیمي او هغوی ته د دعوت ورکولو مسائل

۱- هر مسلمان کولای شي چې د کابل د مزدوري ادارې کارکوونکو او واکمنو ته دعوت ورکړي ترڅو هغوی په دې فاسده اداره کې دندې پرېږدي او مقاطعه ورسره وکړي

۲- که څوک له دغې فاسدې ادارې څخه د چا د دعوت او یا هم د خپل ایمان په وجه راووزي نو که عام کس وو ولسوال به خط (اجازه لیک) ورکوي او که مشهور شخص وویي پی مسلمانانو ته ډیر

ضررونه رسولي وویيابه ولسوال دوالي په مشوره خط ورکوي او مجاهدین به حتما پرې خبروي بیا که کوم مجاهد دغه شخص ووژني او یا کوم نقصان ورته ورسوي، د داسې عمل کوونکي ته به د اسلامي اصولو په رڼا کې جزا ورکول کېږي.

۳- کوم کسان چې تسلیم او تائب شي که یې د خپل اقتدار په وخت کې (چې له کفارو یا د هغوی له غلامې ادارې سره یې کار کاوه) د چا مال یا نفس ته تاوان رسولی وي اوس همدغه شخص د الله تعالی له جانبې مکلف دی چې حقدار ته خپل حق ورکړي او که یې ورنه کړي نو گناه کار دی، البته محکمه او یا بل څوک د هغه جرم تاوان په زور نشي ورڅخه اخستلای اونه هم سزا ورکولای

١٠

شي، خو که داقتدار په وخت کې يې د چامال وړی وي او اوس عين هغه مال ورسره موجود وي نو د مال اصلي مالکان خپل مال ورڅخه اخستلای شي او که عين هغه مال ورسره موجود نه وي بيا په زوره تاوان نشي ځيني اخستلای، البته که يې داقتدار په وخت کې ياله هغه مخکې له چا څخه قرض يا نوره معامله لکه اخستل او خرڅول په رضا کړي وي او حق يې ورباندې پا تې وي دهغه طلب ترې کېدای شي او که يې محکمه په دا ډول شخصي موضوعاتو کې طلب کړي نو دا شخص به ورته حاضرېږي. البته که د غلو کومې ډلې او يا هم کوم قوم په بل کوم قوم، کلی، کور، دوکان، موټر او يابل څه باندې حمله کړې وي او قتل يې

١١

کړي وي يا يې مال وړی وي نو په دې صورتونو کې بيا قضاء او د يانتاضمان (تاوان) باندې شته. الهدايه (ج ٢ ص ٣٤٠) فتح القدیر (ج ٥ ص ٣٤٠) عالمکبريه (ج ٢ ص ٢٨٤)

٤- هغه څوک چې د دعوت يا بلنې د منلو څخه وروسته پر خپلو ژمنو وفا ونکړي او ښکاره غدر وکړي له نوموړي سره شوې وعده لغوه او د دوهم ځل تسليميدو او تائب کېدو په صورت کې که مجاهدین ځيني مطمئن نه وي نو ضمانت دي ځيني واخلي.

٥- داوسنۍ فاسدې ادارې کوم مربوط شخص که د مسلمانانو په قتل تورن وي، مسلمانان هم ورڅخه کرکه او نفرت لري او د مقابل لوري له

١٢

ليکو څخه راو وځي، مجاهدین دې له داسې کس څخه دبیرته نه اوښتلو او چاته د ضرر نه رسولو ضمانت واخلي، نوموړی دې خپل عادي ژوند کوي، خو بيا هم د ولسوالۍ مسؤل په دې مکلف دی چې په نوموړي باندې تر پوره باور او اطمینان پورې څارنه او تعقیب وکړي.

البته د یوه مهم کار د ترسره کولو په صورت کې دې چې یا کوم بهرني یرغلگر یا لور تبه دولتي چارواکي ووژني او یا یې مجاهدينو ته د ژوندي نیولو زمینه مساعده کړي، د زیات امتیاز د ورکولو لپاره د مشرتابه مقام ته معرفي کړای شي.

٦- کوم کسان چې له لاسپوڅي ادارې څخه راووزي او مجاهدينو ته تسليم شي نو مجاهدين

١٣

دې د مصلحت له مخې تر هغو پورې په خپل صف کې ځای نه ورکوي چې تر څو یې پوره اطمینان نه وي ورباندې را غلی تر اطمینان وروسته که ځای ورکول کېږي د ولایت له مسؤل څخه به اجازه اخستل کېږي.

٧- د مخالف لوري کوم مسلح کس چې له خپل لښکر څخه را جلا شي او داسې ځای ته راشي چې د ځان دفاع نشي کولای او له ظاهري حاله یې داسې ښکاري چې د تسليميدو اراده لري نو تر څو چې د ايقین نوي را غلی چې نوموړی د تسليميدو اراده نلري بلکې د حملې او چل په نیت را غلی د وژلو اقدام يې جائز ندی.

دوهمه برخه

د بنديانو په باب

۹- که کورنۍ يا بهرنۍ د بنسمن ونيول شي نو سمدلاسه به ولايت مسؤل ته سپارل کيږي، تر سپارنې وروسته بيا د والي صلاحيت دی چې په همدغو مجاهدينو يې ساتي که يې نورو ته سپاري.

۱۰- د غلامې ادارې داخلي عسکر، پوليس، چارواکي او يانور مسؤلین که ونيول شي دغه اسيران د اسير په مقابل کې تبادله کول، احساناً او يا هم په پاڅه تضمين يې پريښودل د والي صلاحيت دی د پيسو په بدل کې يې خوشي کول

۸- که د مخالف لوري څخه څوک له کوم مجاهد نه وغواړي چې زه به مجاهدينو ته په مخالف صف کې خدمت کوم خو ته اوستا دخپل دلگۍ يا گروپ مجاهدين دې ماته تکليف نه رسوي مجاهدينو ته دارتباط په صورت کې يوازې د دا ډول خاص امن ورکولو اجازه شته، عمومي امن دې نه ورکوي، او هم به د داسې ارتباط په صورت کې مجاهد دخپلې ولسوالۍ د مسؤل څخه اجازه اخلي او ولسوال بيا د والي څخه په اجازه اخستلو مکلف دی، له دغه امن ورکونکې شخص او دلگۍ څخه پرته نور مجاهدين د نوموړي شخص د مرگ يا تکليف ور رسولو په صورت کې هيڅ مسؤليت نه لري ځکه چې نوموړې ته خصوصي امن ورکړل شوی.

کوم ولايت کې قاضي نوي تعين شوی نو د ثبوت او قتل موضوعات يې والي ته سپارل شوي.

۱۲- که حربي کافر ونيول شي، د نوموړي شخص وژل، په اسير تبادله کول، يا مصلحتاً خوشي کول، او يا که د مسلمانانو حاجت وو د پيسو په مقابل کې يې پريښودل د امام او نائب امام صلاحيت دی بل چاته د تصرف حق نشته، که نيول شوی شخص مسلمان شي، بيا يې امام يا نائب امام ته تبادله په دې شرط جائز ده چې دده په خوښه وي او دبیرته کافر کېدو خطر يې نه وي.

۱۳- که مجاهدين بنديان ونيسي او خپلو مرکزونو ته يې لانه وي رسولې په دغه حالت کې له خطر سره مخامخ شي او خوندي ځايونو ته يې

منوع دي، د وژلو او تعزير صلاحيت يوازې امام، د امام نائب او د ولايت قاضي لري بل چاته د تصرف حق نشته که په کوم ولايت کې قاضي نه وي تعين شوی نو د قتل او تعزير په موضوع کې يې قضا د ولايت مسؤل ته سپارل سوې.

۱۱- هغه ټيکه داران چې کفار او د هغوی غلامې ادارې ته تېل، وسایل او نور مواد انتقالوي اکمالات يې کوي او يا هم نظامي مرکزونو ورته جوړوي همدارنگه د امنيتي کمپنيو لوړ رتبه او ټيټ رتبه مسؤلین او د کفارو ترجمانان او د بنسمن ته د اکمالاتو کونکې موټرو انسان که ونيول شي او قاضي ته ثابت شي چې دا کسان واقعا دغه کارونه کوي نو د مرگ سزا دي ورکړي البته که په

١٩

عذاب نه ورکوي که څه هم دمرگ مستحق وي بلکې هر ډول شرعي فيصله چې باندې شوې وي دهغي مطابق به تعزير ورکوي هغه که وژل وي اويا بله سزا.

١٢- له امام، نايب امام او قاضي پرته هيچاته د تعزير اجازه نشته او د ولايت له قاضي پرته د ولسواليو قاضيان که د تعزيري قتل حکم کوي نو د ولايت له قاضي څخه به اجازه اخلي البته که په کومو ولايتونو کې د ولايت قاضي نه وي يا کل شوی د قتل او تعزير په موضوع کې يې صلاحيت والي ته سپارل شوی.

١٨

نشي رسولای نو که دغه کسان د مقابل لوری کسان وي او په جنگ کې نيول شوي وي يا د مخالف لوري چارواکي وي بيا يې هغه حاضر مجاهدين وژلای شي او که دا ډول نه وي او شکمن بنديان وي چې لاپيژندل شوي نوي اويا هم په حقوقي موضوعاتو کې نيول شوي وي بيا يې وژل ورته جائز نه دي که څه هم دلته ورڅخه پاتې شي.

١٤- هغه عسکري يا پوليس چې مجاهدينو ته تسليم او تائب شي مجاهدينو ته يې وژل جائز نه دي البته که يې وسله هم راوړه اويا يې بله وياړلې کارنامه وکړه مجاهدين دې نور هم ونازوي.

١٥- څوک چې له مجاهدينو سره اسير شي نو مجاهدين دې په لوړه، تنده، يخ او گرمۍ سره

٢١

لومړی: نوموړی په خپله خوښه له اکراه پرته پر خپل ځان د جاسوسۍ اعتراف او اقرار وکړي.

دوهم: چې دوه کسه داسې شاهدان پرې د جاسوسۍ شاهدې ورکړي چې دهغوئ په شاهدې قاضي ته اطمینان حاصل شي.

درېم: هغه قرائن (استاد) چې د غالب گمان د پيدا کيدو لامل گرزي لکه د جاسوسۍ ځانگړي آلات (سامانونه) چې د جاسوسۍ لپاره په خاصه توگه استعمالیږي او جاسوسان ترې د جاسوسۍ لپاره استفاده کوي او داسې نورې علامې.

البته د قرينې حالت هر څوک نشي معلومولای، نو د محکمي د وجود په صورت کې به قاضي او د نه موجوديت په صورت کې به د نظر خاوند، مدبر

٢٠

درېمه برخه

د جاسوسانو په هکله

١٧- که چېرې پر يوه شخص باندې د جاسوسۍ ثبوت پيدا شي هغه په اوسني وخت کې ساعي بالفساد بلل کېږي، د ولايت او د ولسوالۍ قاضي او که قاضي نوي د ولايت مسؤل د تعزير ورکولو صلاحيت لري، د نيول شوي جاسوس وژل د امام، نايب امام، د ولايت د قاضي او که قاضي نه وي د والي صلاحيت دی بل څوک يې دوژلو حکم نشي کولای.

١٨- هرکله چې جاسوس د ساعي بالفساد په بڼه يا مفهوم وپيژندل شوی نو په لاندې څلورگونو طريقو يې ثابتول حتمي دي.

۲۳

شي، اقرار اخستونكي بايد دینداره او باتدبیره
اشخاص وي چې په اکراه (زور) سره د اقرار مخه ونيول
شي ځکه چې په شریعت کې د اجبار او زور په اقرار
اعتماد نشي کېدای او نه اعتبار لري. مجاهدین
بايد د اقرار په اخستلو کې له بندي سره داسې
وعدې ونه کړي چې د پوره کولو اراده یې نه لري

همدا رنگه په نورو خلکو باندې یوازې
د جاسوس اقرار یا شاهدي بسنه (کفایت) نه کوي
پدې صورت کې هم په (۱۸) ماده کې یادې شوې
څلور طریقې د تعمیل وړ دي او باید دهغو په رڼا
کې اجراءات تر سره شي.

۲۰- که کوم کس په جاسوسی باندې متهم وي
او جرم یې د شرعي اصولو په رڼا کې پوره نشي

۲۲

او متدین مسؤل د قرینې قوت او ضعف ته وگوري،
که قرینه ضعیفه وه په تعزیر کې دې تخفیف
(سپکوالي) راوړي او که قرینه قوي وه نو د قرینې
د قوت په اندازه دې تعزیر سخت کړي، تردې که
قرینه دومره قوي وه چې پوځ یقین یې افاده کاوه
بیا که یې امام، نائب امام او قاضي په وژلو کې
مصلحت ولیدنو وژلای یې هم شي.

څلورم خبر عدل، عدل هغه کس ته ویل کېږي
چې ډیر انصاف داره وي، تعصب لرونکی نه وي له
کبارو (لویو گناهونو) څخه ځان ساتي او په صغایرو
(کوچنیو گناهونو) استمرار (دوام) نه کوي.

۱۹- په زور یعنې وهلو، ویرو لولو تعذیب وړکولو
اقرار اخستل اعتبار نه لري او نه هم جرم پرې ثابتېدای

۲۵

۲۱- که کوم مجرم شرعاً د قتل مستحق وي او
د وژلو حکم یې وشي هغه که جاسوس وي، که بل
مجرم د ټوپک په وسيله دې ووژل شي او عکاسي
کول یې ممنوع دي.

۲۲- دا چې دیوه انسان تر مړینې ډیر شرعي
احکام تړاوتلري، لهذا مجاهدین که کوم په قتل
محکوم شخص په داسې ډول ووژني چې خپلوان
یې پرې خبر نشي، نو په هره ممکنه طریقه چې دوی
یې لازم او مناسب بولي باید د وژل شوي شخص
وارثان دهغه د قتل له نیتې نه خبر کړي.

۲۴

ثابتېدلای خو مجاهدین ترې اندېښمن وي او په
اړه یې شکوک لري ولسوال کولای شي چې د تجربه
لرونکو او ذی رایه خلکو په مشوره دغه شخص له
وطن څخه داسې ځای ته وشړي چې هلته یې
خطرو وضررونه وي او یا هم پوځ تضمین ځیني
واخلي، پوځ تضمین دا معنی چې د اړوندې سیمې
اعتمادی خلک او د نوموړي کس خوا خوږي
کسان یې ضمانت وکړي، او یا هم غیر منقول
جایداد په داسې ډول په ضمانت کې ورکړي چې که
نوموړی بیا جاسوسی او یا بل تخریبي عمل ترسره
کړي اوله سیمې وتښتي دغه حاضریدو په صورت
کې به یې دغه جایداد په داسې ډول حبس کېږي
چې نوموړی شخص به استفاده نشي ځیني کولای

څلورمه برخه

دېمن ته ډاکمالاتي او تعميراتي فعاليتونو د تر سره کوونکو په هکله

۲۳- هغه شخصي موټر چې د کفارو مالونه انتقالوي او يا يې نور خدمت کوي د هغو سوزول جائز دي خو د پيسو په مقابل کې يې پريښودل او استفاده ورڅخه کول ممنوع دي.

۲۴- هغه موټرو انسان چې د کفارو مالونه انتقالوي، د مالونو د انتقال په حال کې چې مجاهدينو ته ښه معلومه شي چې د کفارو او د

۲۷- هغوی غلامې ادارې ته مواد انتقالوي، هغوی دې ووژل شي او نښه وسایط دې ورو سوځول شي او که اسیران شي او قاضي ته ثابت شي چې دا کسان واقعا دغه کارونه کوي نو د مرگ سزا دې ورکړي البته که په کوم ولایت کې قاضي نه وي تعیین شوی نو د ثبوت او قتل موضوعات يې والي ته سپارل شوي.

۲۵- هغه ټيکه داران (اجاره داران) چې يقيني معلوم شي چې کفارو او دهغوئ غلامې ادارې ته مرکزونه جوړوي او يا تيل او نور مواد ورته انتقالوي مجاهدین دې وسایل ورو سوځوي او دوی دې ووژني او که اسیران شي او قاضي ته ثابت شي چې دا کسان واقعا دغه

پنځمه برخه

د غنیمت په اړه

۲۷- غنیمت د محاربو کفارو هغه مال ته ویل کیږي چې په جنگ کې ونیول شي، په افغانستان کې د غنیمت حکم د ادي چې پنځمه برخه به د ولایت مسؤل ته سپارل کېږي، د ولایت مسؤل به يې د مشرتابه په هدايت د خمس په مصارفو کې لگوي او څلور برخې د هغو مجاهدينو دي چې د جنگ په صحنه کې حاضر وي او يا امير د همدې جنگ د پاره کمین، معلوماتو او یا هم د بل مصلحت د پاره یوې خواته لیږلي وي او هم د هغو کسانو دي چې لاندې دوه شرطونه پکې موجود وي

۲۸- کارونه کوي نو د مرگ سزا دې ورکړي البته که په کوم ولایت کې قاضي نوي تعیین شوی نو د ثبوت او قتل موضوعات يې والي ته سپارل شوي

۲۶- کوم ټيکه داران چې يقيني معلوم شي چې د مخالف لوري له طرفه د کېدونکو کارونو د پاره مزدوران او نور کار کونکي ورپیدا کوي د هغوئ سرپرستي کوي دغه ټيکه داران دې هم ووژل شي.

۳۱

شهادت او بل ضرورت په وخت کې معلومات مو
جود وي.

۲۹- که په يوه کلی کې مجاهدين له کفارو سره
جنگ وکړي، او د کلی خلک هم په جنگ کې برخه
واخلي نو په غنیمت کې شريکان بلل کېږي او که
بې په جنگ کې برخه وانه خيسته شريکان نه بلل
کېږي.

۳۰- که کوم مجاهد د جنگ تر ختمیدو مخکې
شهید شي نو په غنیمت کې يې حصه نشته البته
ملگرو ته يې په کار دي چې احساناً برخه ورکړي
او که د جنگ په صحنه ياد جنگ تر ختمیدو
وروسته شهید شي بيا په غنیمت کې شريک بلل
کېږي او برخه به يې وارثانو ته ورکول کېږي.

۳۰

لومړی: د همدغو عملياتو ساحې ته به دومره
نېږدې وي چې که کومک ورڅخه وغوښتل شي نو
ورسیدای شي او کومک ورکولای شي.

دوهم: په دغو عملياتو کې به د ګډون اراده
لري، ورته آماده به وي او د جنگیدونکو مجاهدينو
سره به په رابطه کې وي د مثال په ډول قوماندان
د جنگ په نېږدې ساحه کې آماده کړي وي چې که
ضرورت شو همدغو عملياتو ته مو را غواړم که
دغه دواړه يا يو شرط موجود نه وي بيا په غنیمت
کې ورسره شريک نه بلل کېږي.

۲۸- د مجاهدينو قومندانان دې تر جنگ
مخکې دخپلو مجاهدينو نومونه او شهرت ليکي
ترڅو د غنیمت په تقسيم او د مجاهدينو د اسارت،

۳۳

ما مورينو ته نه وي تقسيم کړې؛ نو که په جنگ
سره ونيول شي د غنیمت په شکل دې تقسيم شي
او که بې جنگه ونيول شي بيت المال ګرځي، البته
که دا پيسې ما مورينو او مزدورانو ته ورکړل شوې
وي بيا يې دغه ما مورين او مزدوران مالکان
ګرځي امام، قاضي او د ولايت مسؤل کولای شي
چې دغه کسانو ته تعزير ورکړي خودغه پيسې
ورڅخه اخستل کېدای شي، د مؤسسود مزدورانو
اجرت (مزدوري) هم دا حکم لري.

۳۲

۳۱- که له خارجي يرغلګرو څخه د جنگ په
پايله کې پيسې يا اجناس ونيول شي نو د غنیمت
دی او که له جنگه پرته مجاهدينو ته په لاس ورشي
بيا فی دی او بيت المال ګرځي.

۳۲- د غلامې ادارې مالونه که مجاهدين په
جنگ سره ونيسي نو د مشرتابه له لوري مجاهدينو
ته اجازه ده چې د غنیمت په شکل يې تقسيم کړي
او که بې جنگه ونيول شي بيا دې بيت المال ته
داخل کړي ترڅو د مجاهدينو په عمومي
ضرورياتو کې مصرف شي.

۳۳- هغه پيسې چې له عمومي خزانې
(بانک) څخه را ايستل شوي وي او د معتمد په
لاس کې وي او تر دې وخت پوري يې مزدورانو او

۳۴

شپږمه برخه

د تشکيلاتو په هکله

۳۴- ولايتي مسؤلین مکلف دي چې په ولايتي سطحه داسې کميسيون جوړ کړي چې غړي يې د کار اهل او تعداد يې له پنځو تنو څخه کم نه وي ولايتي کميسيون دې د ولسوال په څنگ کې هم د ولايتي مسؤل په موافقه د ولسوالۍ په سطحه د ټول کميسيونونه جوړ کړي، چې د ولسوالۍ د کميسيون اکثره او د ولايت د کميسيون اقلادری تنه غړي به د هغو د کار په ساحه کې حاضر وي د

۳۵

د وارو کميسيونو مشران او غړي به داسې اشخاص وي چې دخپل کار ساحې ته په تللو کې عذرونه لري

۳۵- په کومو ولسواليو کې چې د اسلامي امارت د مجاهدينو فعاليتونه بارز او څرگند دي د ولسوال په حيث دې مسؤل ورته تعين کړای شي، ولسوال دې بيا د مافوق ((لوړ رتبه)) مسؤلينو په موافقه يو داسې کس د ولسي چارو د ترسره کولو د پاره د مرستيال په حيث تعين کړي چې په نظامي چارو کې يې مصروفيت ډير نه وي، تر يوه حده په ولسي چارو بلد، تجربه کاره او د نیکو اخلاقو خاوند وي او هم يې خلک په اسانۍ سره پيدا کولای شي.

۳۶

۳۶- د نويو گروپونو او دلگيو جوړول بندي دي، البته د اشد ضرورت په وخت کې د ولايت د مسؤل په غوښتنه او د تنظيمه رئيس په موافقه يې له مشرتابه څخه منظوري اخستل کېدای شي، غير رسمي او خپل سرې دلگۍ (گروپونه) دې د والي له لوري په لويو دلگيو پوري مربوط شي او که له دې ارتباطه يې انکار او سرغړونه کوله بيا دې بې وسلي کړای شي.

۳۷- د اسلامي امارت ويندويان د اړونده ادارې په وړاندې د مشرتابه له لوري ټاکل کېږي او هغه به د ټول اسلامي امارت نمايندگي کوي، د ولايتونو، دلگيو او اشخاصو په استازيتوب

۳۷

هيڅوک حق نه لري چې له رسنيو سره خبرې وکړي، د دې اصل مراعات کول به د بې نظمۍ، گډوډۍ او بې اتفاقۍ مخنيوی وکړي.

۳۸- د هر ولايت مسؤل دې د ولايت په سطحه داسې شرعي محکمه جوړه کړي چې يو تن قاضي او دوه تنه جيد علماء اعضاء ولري ترڅو د ولايت په سطحه هغه درانه موضوعات حل کړي چې د ولسواليو او کليو علماء کرامو او مسؤلينو ته يې حل کول مشکل وي والي دې د محکمي قاضي او اعضاء د منظوري د پاره مشرتابه ته پشنهاد کړي.

۳۹- د ولايت په تشکيل کې تنظيمه رئيس د والي په مشوره او والي د ولسواليو په

اوومه برخه

دمجاهدينو خپل منځي موضوعات

۴۰- پر مجاهدينو د خپل دلگۍ (گروپ) مشر او پردلگۍ مشر دولسوالۍ د مشر او دولسوالۍ پر مشر د خپل ولايت د مشر او د ولايت پر مشر د تنظيمه رئيس او پر تنظيمه رئيس د امام او نائب امام اطاعت واجب دی په دې شرط چې شرعاً جائز وي

۴۱- کوم چا نه چې مسؤليت ورکول کيږي نو بايد دالانديني اوصاف ولري:

تدبير، تقوى، شجاعت، شفقت او سخاوت. د ټولو اوصافو د خاوند نه پيدا کېدو په صورت کې د تدبير او تقوى مراعات لازمي دي.

۳۸

تشکېلاتو کې دولسوال په مشوره تغيرات راوستلای شي. البته که په دغه اړه تر مشورې وروسته د والي او دولسوال نظرونه موافق نشي والي به موضوع تنظيمه رئيس ته وړاندې کوي، که تنظيمه رئيس او والي سره موافق نه شول تنظيمه رئيس به موضوع مشرتابه ته وړاندې کوي. همدارنگه ولايتي کميسيون کولای شي چې دولسوالۍ مسؤل له ښې څېرې او تحقيق وروسته د تنظيمه رئيس او د ولايت د مسؤل په اجازه بدل کړي.

۴۱

۴۳- نظامي کميسيون به د ټولو ولايتونو د مجاهدينو له حالاتو څان خبروي اهل او ښه کارکونکي مجاهدين به پيژني او د ښه اكمال او تقدير د پاره به يې مشرتابه ته معرفي کوي.

۴۴- څرنگه چې د نظامي کميسيون غړي اکثره نظامي قوماندانان دي نو هميشه به مشكله وي چې ټول سره يوځای شي لهدا چې څومره غړي يې د ضرورت په وخت کې سره يوځای کېدای شي خپل کار ته دې دوام ورکوي او يا چې څرنگه د کميسيون مسؤل لازم وگڼي په خپل منځ کې دې مناسب ترتيب سره جوړ کړي ترڅو کارونه له ځنډ او خنډ سره مخ نشي

۴۵- نظامي کميسيون به د ولايتونو له مسؤلينو څخه د خپلو اجرآتو د څرنگوالي او فعاليت په اړه معلومات

۴۰

۴۲- نظامي کميسيون دنده لري چې د پوځي چارو د پرمختگ په منظور د هرې سيمې د مجاهدينو د قوت او جغرافيايي موقعيت په نظر کې نيولو سره پلانونه جوړ کړي له کاميابو تکتیکونو او تجربو څخه ښه واخلې او مجاهدينو ته يې ورسوي او هم که په يوه ولايت کې د دښمن فشار زيات شي نو د گاونډيو او نورو ولايتونو مجاهدينو ته د دښمن د قوت د شيندلو او په خاص ځای کې د فشار د کمولو په منظور پر وگرام طرحه او بيا دغه پروگرامونه د تطبيق او عملي کولو لپاره د مشورې په شکل مشرتابه ته وړاندې کړي او د مشرتابه تر منظورې وروسته دې ولايتونو ته د عملي کولو حکم ورکړي.

٤٢

غواري او هم به د مجاهدينو تشويق، د نظامي چارو د لابنه پرمختگ، تقويې او معلوماتو د راټولولو د پاره وخت په وخت ولايتونو ته خپل هياتونه ليري.

٤٢- دولسي او حقوقي موضوعاتو د حلولو په برخه کې به د دې لاندې په (٢٢) ماده عمل کېږي خو که دولس او مجاهدينو او يا هم مجاهدينو ترمنځ داسي موضوعات راشي چې حلول يې د ولايتي کميسيون او يا هم دولسوالۍ کميسيون کوي نو د ولايت کميسيون به د والي او دولسوالۍ کميسيون به د دولسوالي يا دولسوال د معاون موافقه اخلي د جانينو خبرې به ښې په غور سره اوري او که ولايتي کميسيون موضوع نشوای حل کولای بيا به نظامي کميسيون ته مراجعه وکړي نظامي کميسيون به

٤٣

د صلحي لاره غوره کړي او که په هغه هم موضوع حل نشوه بيا به يې مشرتابه ته وړاندې کوي مشرتابه به يې د اړونده ادارو او يا هم د علما، کرامو په توسط حل کوي، هريو کميسيون چې فيصله وکړي نو د دواړو طرفو په حضور کې به يې بيانوي.

٤٧- د ولايتونو او ولسواليو کميسيونونه به د خپلو نورو کارونو ترڅنگ د دې څارنه هم کوي چې د مجاهدينو په ليکو کې به خلک داخل نشي او که احياناً داسي کسان وويني والي ته به يې معرفي کوي، د مجاهدينو د خپل منځي اختلافاتو او دولس او مجاهدينو ترمنځ د اختلافاتو د حل کولو کوښښ به کوي او د اسلامي امارت د ټولو فرامينو او لوائحو د تطبيق څارنه به کوي، د تخلف کونکو د متوجه کولو

٤٤

او اصلاح کوښښ به کوي او دغه اصلاح کېدو په صورت کې به يې والي ته معرفي کوي.

٤٨- که د نظامي کميسيون، ولايتي کميسيون او دولسوالۍ د کميسيون له کوم غړي او يا هم دهغه له انديو لاندو سره دولسي خلکو او يا هم مجاهدينو داسې دعوې راشي چې بيا يې حلول هغه کميسيون ته و سپارل شي په کوم کې چې نوموړی شخص عضويت لري نو په دغه مشخصه موضوع کې به دغه په يو طرف کې واقع شخص د دغې موضوع د فيصله کولو په مجالسو کې شرکت نه کوي.

٤٩- ولايتي کميسيون مکلف دی چې د کميسيون په اعضاوو کې به داسې ترتيب جوړوي چې په هره مياشت کې يو ځل د مربوطه ولايت د

٤٥

سرايونو او اطاقونو مجاهدينو ته د اطاعت، تقوی او اخلاقو لارښونه او دهغوئ د کړو وړو څارنه وکړي.

٥٠- که د مجاهدينو په ليکو کې څوک د کوم جرم مرتکب شي، او يا هم په تکرار سره د لاندې مخالفت وکړي او خپل دلگۍ مشري او لسوال يې وغواړي چې د جرم له امله يې له صف څخه وباسي دغه مشران به د نوموړي مجرم موضوع ولايتي کميسيون ته وړاندې کوي، ولايتي کميسيون به يې موضوع په دقيق ډول څېړي که يې جرم رښتيا هم د اخراج وړو نو ولايتي کميسيون به د والي په موافقه پرېکړه کوي، چې تر دې وروسته به بيا بل څوک حق نه لري چې دغه ايستل شوی فرد مسلح او اکمال کړي، او که يې توبه وايستله بيا د ولايتي

٤٧
٥١-دولایت مسؤل دې دولت په سطحه، او د ولسوالۍ مسؤل دې د منطقي له شرائطو سره سم په مناسب وخت کې له اړونده مسؤلینو سره د شویو عملیاتو او نورو کړنو د لاسته راوړنو او نواقصو په هکله مشوره کوي ترڅو په راتلونکې کې د لاسو کامیابو په هکله په زړه پوري پروگرامونه جوړ کړي اوله تاوان څخه مجاهدین وژغوري.

٥٢-د یوې ولسوالۍ یا ولایت کوم ډلگۍ مشر که د څه وخت د پاره بل ولایت او یا ولسوالۍ ته د جهاد کولو لپاره ورځي نو ورتلای شي، خو د اړونده ولایتو او ولسوالیو له مسؤلینو څخه به اجازه اخلي او د خوښ کړای شوي ولایت او ولسوالۍ مسؤل یې مشر بلل کېږي مکمل اطاعت به یې کوي.

٤٦
کمیسیون او والي په موافقه په دنده گمارل کېدلای شي، خو که نوموړی شخص ډلگۍ مشر، ولسوال، دولسوال معاون یا بل مسؤل وي بیا به یې موضوع د والي یا ولایتي کمیسیون له لارې نظامي کمیسیون ته وړاندې کېږي نظامي کمیسیون صلاحیت لري چې د اصلاح کوښښ یې وکړي، را وېي غواړي، نصیحت ورته وکړي، تنبییه یې کړي که په دې ډول نه اصلاح کېده بیا دې د بي وسلې کولو او یا هم له صف څخه د ایستلو په منظور مشرتابه ته معرفي کړي او دغه اشخاص که تائب شي نو بېرته په کار گمارلو کې یې د نظامي کمیسیون او والي موافقه ضروري ده.

٤٩
هغه وخته پورې ځای نه ورکوي او له ځان سره به یې نه ملگری کوي چې ترڅو یې د لومړني ولایت له ولایتي مسؤل څخه د نوموړي شخص په هکله کره معلومات، اطمینان او موافقه نه وي تر لاسه کړي او هم به له ورتلونکي شخص څخه پوښتنه کوي چې ولې یې مخکینی ولایت پرېښود او بل ولایت ته راغی که یې عذر شرعي وویي دې ومنل شي.

٥٥- ډلگۍ مشر (سرگروپ) دا حق نه لري چې د خپل گروپ یا ډلگۍ د پېریدو په خاطر د بلې ډلگۍ مجاهدین ځان ته دعوت کړي، البته که کوم مجاهد د بل مسؤل سره یوځای کېدل غواړي کولای شي، خو هغه جهادي اجناس چې پخواني ډلگۍ مشر د جهاد د خدمت لپاره دغه تلونکي شخص ته

٤٨
٥٣- که کوم والي یا بل مشر له پخوا څخه په بل ولایت کې فعال گروپ یا ډلگۍ لري د هغه ولایت مسؤل ته دې خپل ډلگۍ او مربوطه مجاهدین معرفي کړي چې لدې وروسته به د هغه والي اطاعت کوي، په اجراتو کې به له هغه څخه هدایت اخلي، او اکمال به یې هم د ولایت دنورو مجاهدینو په څېر د هغه ولایت مسؤلین کوي، د اسلامي امارت په تشکیلاتو کې عمومي محاذونه بند دي او داسې محاذونه د امارت د تشکیلاتو برخه نه گوزي.

٥٤- که دیوه ولایت کوم ډلگۍ مشر په بل ولایت کې د هغه ځای له مسؤلینو سره د جهاد په چارو کې ملگری کوي اوله دې وروسته همدلته جهاد کول غواړي نو د نوي ولایت مسؤلین به تر

۵۱

۳- دغه مجاهدين او يا دهغوئ مشران دي تربريد مخکې دهغې سناحې په اړه پوره معلومات او لارې ځان ته معلومې کړي په کوم ځای چې حمله کوي.

۵۷- داستشهادي بريدونو په هکله بايد لاندینی څلور خبرې په نظر کې ونیول شي.

لومړی: استشهادي مجاهد بايد تربريد مخکې په ښه ډول تربيه شي.

دوهم: استشهادي حمله دې په لوړو او اهمو اهدافو ترسره شي او د اسلامي امت دغه سرښندنکې قهرمانان بايد په ټيټو او بي ارزښته اهدافو کې ونه کارول شي.

۵۰

ورکړي وي او يا هم ددوئ په گډه ملگرتيا کې نيول شوي وي او د دلگۍ حق پرې ثابت شوی وي هغه اجناس به مخکيني دلگۍ مشر ته خامخا ور پرېږدي او که يې په غنيمت يابل صورت کې کوم شی شخصي گرځيدلی وي هغه ورسره وړای شي.

۵۲- هغه مبارز مجاهدين چې په ډله ايز شکل د دښمن په مرکز ورننوزي او هلته وسلوال بريد ترسره کوي، بايد څو خبرې په نظر کې ولري:

۱- بايد دغه مبارز مجاهدين په ښه ډول تربيه او هريوه ته خپل خپل اهداف مشخص شي.

۲- دغه مبارز مجاهدين بايد په ښه زياته اندازه اکمال او مجهز شي ترڅو تر ډيره وخته مقاومت وکړي او دښمن ته زيات زيان واړوي.

۵۳

اتمه برخه

دتعليم او تربیې موضوع

۵۹- دتعليم او تربیې په اړوند به د اسلامي امارت په تشکيلاتو کې دتعليمي کميسيون له پروگرام او اصولو سره سم چلند کېږي، د ولاياتو او ولسواليو مسولين به دتعليمي چارو د پرمخ بيولو په لړ کې د نوموړي کميسيون له تگلارې سره سم عمل کوي.

۵۲

درېم: په استشهادي بريدونو کې بايد دعامو خلکو د وژل کېدو او تلفاتو دمخنيوي زيات کوښښ وکړای شي.

څلورم: له هغو مجاهدينو پرته چې د مشرتابه له لوري خصوصي پروگرام او اجازه ورکړل شوې وي نور ټول مجاهدين مکلف دي چې په استشهادي بريدونو کې به دولايت له مسؤل څخه اجازه او هدايت اخلي.

۵۸- داسلامي امارت عمومي کميسيونونه به دخپلو مربوطو موضوعاتو دلاښه والي او ترقي په منظور وخت په وخت مشورتي غونډې سره کوي.

لسمه برخه

دروغتیایه برخه کې

۲۱- داسلامي امارت دروغتيا کميسیون د خپلو مربوطه چارو د تنظيم د پاره ځانگړی طرز العمل لري د مجاهدینو د اوي به دهغه طرز العمل له مخې ترسره کېږي، دروغتیایه برخه کې ولایتي نمایندگان مکلف دی چې د اصولو په رعایت او اړونده چارو کې دنوموړي کميسیون لارښوني عملي کړي.

نهمه برخه

د مؤسسواو شرکتونو د کنترول او تنظيم

په اړه

۲۰- ولایتي مسئولین به د مؤسساتو او شرکتونو په اجراتو کې د مؤسساتو او شرکتونو د کنترول او تنظيم د کميسیون په هدايت اجراءات کوي، البته کميسیون د مربوطه ولایت د مسؤل په مشوره مکلف دی، د نظر د نه توافق په صورت کې به له مشرتابه څخه هدايت غوښتل کېږي، د ولایت، ولسوالۍ، دلگۍ، مسئولین او دنوموړي کميسیون ولایتي نمایندگان د مؤسساتو او شرکتونو په موضوعاتو کې په خپل سر د پریکړې حق نه لري.

یولسمه برخه

ولسي موضوعات

۲۲- د سیمو او سیدونکو که چېرته د حقوقي او په نورو خصوصیاتو کې د قضیې د حل په موخه مجاهدینو ته عریضه وکړه نو هر دلگۍ مشردا حق نه لري چې د عامو خلکو په موضوعاتو کې مداخله وکړي، البته یوازې د ولایت مسؤل، د ولسوالۍ مشر یا دهغه مرستیال کولای شي چې د عارض په عرض پانډه غور وکړي او د اړونده مراجعو د لارې دي لومړی د منځگړو په توسط په سولې او مشروع جرگه په داسې ډول

موضوع وړ حل او قصل کړي چې له مقدس شریعت سره ټکر ونه لري او که صلح یا د مصلحتینو جرگه ممکنه نه وه بیا دي د محکمې د شتون په صورت کې محکمې ته راجع کړي، او که محکمې شتون نه درلود نو په دې صورت کې دې د جیدو علماء کرامو د نظر موافق اجراءات وکړي.

۲۳- داسلامي امارت په واکمنۍ کې چې کوم موضوعات او دعوي په صحي ډول فیصله شوې دي په اوس وخت کې دهغو موضوعاتو بیا را ژوندی کول او څېړل بند دي، که څه هم یو ظرف پري قناعت ونه لري، ځکه چې داوسنیو

٥٩

ذمه وار بلل کېږي او د کړي جرم په اندازه به سزا ورکول کېږي.

٢٦- که کوم مسؤل يا عادي شخص د مجاهد له نوم څخه په استفادې عامو خلکو ته ضرر رسوي نو مافوق مسؤل يې په دې مکلف دی چې همدا فرد يا مسؤل اصلاح کړي، د نه اصلاح کېدلو په صورت کې دې د ولايتي مسؤل له لوري د مشرتابه مقام ته معرفي کړي، مشرتابه به دخپل لزوم ديد سره سم سزا ورکړي او ياکه لازم وگڼي د مجاهدينو له صف څخه به يې خارج کړي.

٥٨

شرابطو په تناسب په هغه وخت کې د زيات عدل امکانات برابر وو.

٢٤- د عامو خلکو په دعوو کې دې د مجاهدينو مسؤلین او افراد مدخله نه کوي اونه دې د چا طرف نيسي اونه دې هم قاضيانو او محکمو ته د واسطې او تايد لپاره ورسره ځي.

٢٥- د ولايتونو، ولسواليو، دلگيو مسؤلین او نور ټول مجاهد بن دې په خپل ټول توان سره د عامو خلکو د مرگ، ژوبلې او دهغوئ د مړترو او ټولو شخصي مالونو د ضايع کېدو سره احتياط کوي، د بې احتياطي د کولو په صورت کې هر يو په خپل نوبت او حيثيت سره

٦١

٢٩- لغړزني (هغه څوک چې د کم عمرۍ له وجې يې پيره نه وي راغلې) له مجاهدينو سره په هستوگن ځايونو او نظامي مراکزو کې اوسول ممنوع دي.

٧٠- د شريعت په رڼا کې دانسان مثله (غورږونه، پوزه، شونډي پري کول) سخت منع ده، مجاهدين دې د دا ډول اعمالو په کلکه مخنيوی وکړي.

٧١- د اسلامي امارت مجاهدين دې له چا څخه په زور عشر، زکات او چنده نه ټولوي او که د عشر او زکات څخه څه شی په لاس ورشي نو په خپلو شرعي مصارفو کې دې مصرفوي.

٦٠

دوولسمه برخه

د ممنوعاتو په هکله

٢٧- څرنگه چې د وسلو د ټولولو بهير د تحريک له پيل څخه بيا تر اوسه پورې په شدت سره روان وو، همدا تصفيه کافي ده او بسنه کوي، تردې وروسته بايد له چا څخه د بيعت المال په نامه د تصفيې په عنوان په زور وسلې وانه خستل شي.

٢٨- مجاهدين بايد له پخواني حکم سره سم د سگريټ له څکولو څخه په کلکه ډډه وکړي.

ديارلسمه برخه

توصيې

۷۴- هر د لگي مشر ته په کار دي چې دخپلو ملگرو د جهادي روزنې، ديني او اخلاقي تعليم لپاره بيلابيل وختونه تعين، کړي له جنگ او اضطراري حالت څخه پرته دي تعليم نه پرېږدي.

۷۵- که خطر نه وي مجاهدين دي په مسجد کې په جماعت سره لمونځ کوي، او که مسجد ته تلل مشکل وي په خپلو هستوگن ځايونو کې دي په جماعت سره لمونځ کوي.

۷۲- مجاهدين دي دخلکو په کورونو کې تلاشي نه کوي او که د تلاشي کولو سخته اړتيا وي بيا دي دولسو الی له مسؤل څخه اجازه اخلي او د تلاشي لپاره دي دکلي د مسجد امام او دوه تنه سپين ږيري د ځان سره ملگري کوي.

۷۳- د پيسو دپاره دخلکو تېنټول که په هر نامه وي ممنوع دي او د مربوطه سيمې مسولين دي په کلکه مخنيوی وکړي، که د اسلامي امارت له نامه څخه په استفادې څوک دا ډول عمل کوي دوليت مسؤل به دغه جنايت کاران د مشرتابه په هدايت بې وسلې کوي او سخته سزا به ورکوي.

کړي، په دي سره به له يوې خوا د دېنمن صف کمزوري شي او له بلې خوا به د داخلي کسانو له لوري پراته خنډونه کم شي او هم به په ځينو مواردو کې مجاهدينو ته وسلې او مهمات په لاس ورشي.

۷۸- مجاهدين مکلف دي چې دولسي وگړو سره اسلامي اخلاق اوښه چلند وکړي، د عامو مسلمانانو زړونه دي ځانونو ته رانيردي کړي، او د يوه مجاهد په صفت دي د اسلامي امارت دا سې استازيتوب وکړي چې ټول هيوادوال ورته هر کلی ووايي او د همکارۍ او مرستې لاس ورکړي.

تلاوت او ذکر ته دي خاصه توجه کوي ځکه په تلاوت او ذکر سره په زړونو کې اطمینان او قوت پيدا کېږي.

۷۲- مجاهدين دي خپل فکري قوت نظامي اړخ ته متوجه کړي، د سيمه ايزو شخړو او د ولسي مسائلو څخه دي ځانونه وساتي، ځکه له يوې خوا دا کار مصروفيت راولي او له بلې خوا په خپل منځ کې او هم له ولس سره د بد نيتۍ سبب گرځي، البته که ډيره ضروري موضوع وه په (۲۲) ماده دي عمل وکړي.

۷۷- د اسلامي امارت ټول کارکوونکي دي کوښښ وکړي چې د مخالف لوري غوليدلي کسان تسليميدو او وسلې ايښودلو ته تشويق

٦٦

٧٩- مجاهدين دي له هر ډول قومي، ژبني اوسمتي تعصب څخه خپل ځانونه په بشپړه توگه وساتي! له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دي چې وايي ماله رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه واورېدل چې فرمايل يې: (ومن قاتل تحت راية عمية يغضب لعصبية او يدعو لعصبية او ينصر عصبية فقتل قتلة جاهلية) [جزء من الحديث] مشكوة ٣١٩.

ژباړه: څوک چې تر نامعلوم بيرغ لاندې جنگيږي (يعني چې ښه او بد يې معلوم نه وي او بې بصيرته پکې روان وي) او څوک چې د قومي تعصب له وجهي غصه (قهر) کوي (نه دکلمې دلوړ والي لپاره) او يا قوم پالنې ته خلک دعوتوي (نه

٦٧

د الله تعالى لپاره) او يا د قوميت د پاره چاته کومک ورکوي (نه د الله تعالى لپاره) بيا ووژل شو نو وژل يې يوه نوع د جاهليت ده (يعني لکه تر اسلام مخکې چې مړه شوي دي).

٨٠- ما فوق مسؤل دي له خپل ما تحت مسؤل سره وخت په وخت د جهادي اجناسو او مالي مصارفو په هکله محاسبه کوي.

٨١- مجاهدين دي د شريعت په چوکاټ کې خپله ظاهري ښه لکه د سرو بېشته، جامې، بوتونه او نور د سيمې د عامو خلکو په شکل جوړ کړي، چې له يوې خوا مجاهدينو او محلي خلکو ته له امنيتي اړخه گټه ورسوي اوله بلې خوا به مجاهدين په اسانۍ سره هر لور ته تلای راتلای شي.

٦٨

څوارلسمه برخه

دلایلي په هکله سپارښتنه

٨٢- د دې لائحې په یادو شويو مادو کې د تغیر او تبدیل صلاحیت یواځې د اسلامي امارت له مقام او د اسلامي امارت له رهبري شوري سره دی، بل څوک که د کومې مادې د بدلولو او یا د هغې په خلاف د عمل کولو اجراءات وکړي عذريې دمنلو وړ نه دی.

٨٣- مرکزي نظامي کمیسیون، د ولایاتو او ولسوالیو کمیسیونونه مجاهدينو ته د دغې لائحې او د اسلامي امارت د نورو فرامینو او احکامو د رسولو او تطبیقولو دنده لري.

٦٩

٨٤- که چېرې داسې یو کار د مجاهدينو مخې ته راشي چې په لائحې کې پرې بحث نه وي شوی، د ولسوالۍ د موجوده مسؤلینو په مشوره دې حل کړای شي، البته که بیا هم موضوع حل نشوه د ولایت مسؤل ته دې مراجعه وکړي، او که له هغه سره هم د حل لاره نه وه له تنظیمه رئیس څخه دې هدایت وغواړي، او که بیا هم حل نشوه تنظیمه رئیس دې له مشرتابه څخه هدایت وغواړي.

٨٥- په پورتنیو مادو عمل کول لازم او ضروري دی، که څوک ترې سرغړونه یا تخلف وکړي له هغه سره به له اسلامي اصولو سره سم چلند کېږي.

ومن الله التوفيق.

Appendix 2.A appears as part of the paper *The Layeha: Calling the Taleban to Account* by Kate Clark.

ABOUT THE AFGHANISTAN ANALYSTS NETWORK (AAN)

The Afghanistan Analysts Network (AAN) is a non-profit, independent policy research organisation. It aims to bring together the knowledge and experience of a large number of experts to inform policy and increase the understanding of Afghan realities.

The institutional structure of AAN includes a core team (currently consisting of three senior analysts) and a network of regular contributors with expertise in the fields of Afghan politics, governance, rule of law and security. AAN will publish regular in-depth thematic reports, policy briefings and comments.

The main channel for dissemination of the reports is the AAN web site. For further information, please visit www.aan-afghanistan.org.

AUTHOR BIO: KATE CLARK

Kate Clark has worked as senior analyst for the Afghanistan Analysts Network since May 2010. Her involvement in Afghanistan goes back to 1999 when, as the BBC Kabul correspondent, she was the only western journalist based in the country. She was a frontline reporter during the 2001 war and the fall of the Taleban, contributing to award-winning coverage.

After 2002, Clark covered stories in the Middle East, but also continued to return to Afghanistan, making radio and television documentaries about the insurgency, the political economy of weapons smuggling and opium, and war crimes. Her previous publications include joint authorship of the Chatham House paper *No Shortcut to Stability: Justice, Politics and Insurgency in Afghanistan*.

© Afghanistan Analysts Network 2010.

All rights reserved. No part of this publication can may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without full attribution.